

SCRIPTURA SACRA.

Abuti verbis Scriptorum potest esse aliquando blasphemia, t. 3, l. 4, c. 7, n. 17.

SENECA.

1. Male creditur Judæos perdere septimam vitæ partem colendo Sabbathum, t. 2, l. 2, c. 1, n. 10.
2. Quam graviter peccavit colendo idola, t. 3, l. 2, c. 6, n. 8.

SEPULTURA.

Quibus in ecclesia negetur sepultura, vide ECCLESIE IMMUNITAS, a n. 109.

SERAPHIM.

Vide ANGELUM.

SERVILE OPUS.

1. Quæ sint opera servilia, et quæ liberalia, t. 2, l. 2, c. 18, n. 10.
2. Opus non fit servile ex mercede, c. 19, n. 2.
3. Variæ descriptiones operis servilis, ib.
4. Quæ opera servilia liceant in festo, vide FESTO DIE QUÆ OPERA PROHIBEANTUR, a n. 8.
5. An dentur opera quæ nec servilia sint, nec liberalia, c. 23, n. 1.
6. Impugnatur opinio Cajetani affirmativa, ib.
7. Opus non servile non fit servile ex corporis labore, n. 6.

SIGNUM.

1. Quando signum habet impositionem a Deo, observatio illius non est superstitiosa, t. 3, l. 2, c. 9, n. 7.
2. Qui ex iride cognoscit non futurum diluvium, sancte divinat, ib.
3. Quo pacto cognoscenda divina Impositio in signis, n. 8.
4. Origenes creditur signa cœlestia esse a Deo imposita ad significandum, n. 16.
5. De signis maleficiorum, vide MAGIE EFFECTRIX MALEFICIORUM, a n. 4.

SIMONIA IN COMMUNI.

1. Duplex est, vel contra infusam, vel acquisitam religionem, t. 3, l. 4, c. 8, n. 32.
2. Hæc duo membra a religione sic differunt, ut privatio ab habitu, ib.
3. Inter se tantum, quantum hæc religiones inter se, ibid.
4. Quæ auctoritas prælati sit necessaria, ut permittentur beneficia sine simonia, vide BENEFICIIS COMMUTANDIS QUÆ AUCTORITAS PRÆLATI NECESSARIA, a n. 1.
5. Permutatio beneficiorum qui fieri possit sine simonia, vide BENEFICIORUM PERMUTATIO, a n. 1.
6. Quomodo beneficia cum pensione permittentur sine simonia, vide BENEFICIORUM PERMUTATIO CUM PENSIONE, a n. 1.
7. Quando detur vel non detur simonia in renuntiatione beneficii, vide BENEFICIORUM RENUNCIATIO, a n. 4.
8. Simonia dividitur in mentalem, conventionalem et realem, c. 41, n. 1.
9. Alia bimembris divisio proponitur, n. 2.
10. In hac divisione, divisio est simonia externa, n. 3.
11. Qualis simonia sit dare statim rem spiritualement, promittere pretium, n. 7.

SIMONIA CONTRA ACQUISITAM RELIGIONEM.

1. Qui possibilis in pura natura vel paganus, t. 3, l. 4, c. 4, n. 27.

2. Quando erit eo in statu positivo tantum, n. 31.
3. Qualis inter idololatrias, n. 27.
4. Distinguitur specie, ab ea quæ nunc est, n. 32.

SIMONIE HUIUS MATERIA.

1. Sunt religiosa omnia naturalia, tr. 3, l. 4, c. 8, n. 27.
2. Ut sacerdotium, sacrificium, et similia sacra, ib. et seq.
3. Idque intrinsece et indispensabiliter, ib.
4. Non bona corporis et fortunæ, n. 1.
5. Consilium etiam in foro conscientie, n. 21.
6. Doctrinæ veritas etiam indirecte vendita, n. 13.
7. Exhortatio moralis publica, seu privata, n. 23.
8. Injustitia sive in politicis, sive in moralibus, n. 25.
9. Intellectualia practica et speculativa, n. 8.
10. Misericordiæ opera, aut similia, n. 24.
11. Spirituale mortale, n. 20.
12. Testimonium ferendum, n. 25.
13. Vitii aut virtutis omissio, n. 26.
14. Quæ annexa spiritualibus sint materia simoniæ, vide ANNEXIO ET ANNEXUM SPIRITUALIBUS, a n. 11.
15. Beneficia sunt materia simoniæ, vide BENEFICIUM, a n. 8.
16. Quomodo Pontifex possit separare præbendam, et sic eam vendere, vide BENEFICIUM, a n. 19.
17. Præstimoniam sunt materia simoniæ, c. 25, n. 3.
18. Quæ pensiones sint materia simoniæ, vide PENSIO, a n. 5.
19. Episcopus simoniam committeret, si quid acciperet, ut unum potius quam alium in vicarium sumeret, c. 26, n. 21.
20. Simoniacus esset, qui pecuniam tertio daret, ut beneficium sibi ab Episcopo obtineret, ib.
21. Non est simoniacus qui a clerico pretium accipit, ut illi potius quam alteri det stipendium pro missis dicendis, n. 22.
22. Tertia decimarum data regi vendi potest sine simonia, c. 26, n. 5.
Jus patronatus non ita, ibid.
23. Privilegia clericorum vendi non possunt, n. 7.
24. Quæ commendæ sint materia simoniæ, et quæ non, vide COMMENDAM, a n. 4.
25. Opus, ex eo quod solum fiat ex voto, non redditur materia simoniæ, c. 28, n. 8.
26. Coadjutoria sunt materia simoniæ, n. 5.
27. Quæ hospitalia sunt materia simoniæ, et quæ non, vide HOSPITALE, a n. 3.
28. Jus patronatus quomodo sit materia simoniæ, vide PATRONUM ET JUS PATRONATUS, a n. 4.
29. Character baptismalis est materia simoniæ, c. 28, n. 16.
30. Simonia est præsentare aliquem in casu litigioso, ut suis expensis litiget, c. 27, n. 13.
31. Non ita si conditio ponatur a patrono in casu litigioso, ut alius a se præsentetur, nisi ad tempus statutum præsentationem prosequatur, ib.

SIMONIA CONTRA RELIGIONEM INFUSAM.

1. Quid significet vitium, tr. 3, l. 4, c. 1, n. 1.
2. A simone cur denominetur, n. 2.
3. Simoniacæ hæresis et neophytorum cur dicitur, n. 5.
4. In eam cur Simon ex concepta hæresi cecidit, n. 4.
5. Ejus definitio, sacrilegium, etc., n. 7.
6. Usitata vero voluntas studiosa, etc., tr. 1, l. 2, c. 2, n. 8.

7. Nulla amplius desideratur particula, tr. 3, l. 4, c. 1, n. 14.
8. Datio sufficit, quod sit quasi pretium, c. 8, n. 1.
9. Non opus, ut quid ab alio recipiat emens, c. 16, n. 18.
10. Sufficit quod factum tantum in alio tradat vendens, c. 9, n. 10.
11. Hi contractus quas sacrilegas significant actiones, c. 1, n. 13.
12. Simonia per se fidei non est contraria, n. 6.
13. Verum sacrilegium, l. 3, c. 1, n. 3.
14. Peccatum mortale gravissimum, l. 4, c. 3, n. 2.
15. Cur et qui super omnia exaggeratur in jure, ib.
16. Ex levitate materie, n. 5.
17. Ex parte pretii, n. 6.
18. Ex subreptione, vel indeliberatione, n. 7.
19. Erit tamen ex ignorantia vel facti, vel juris, ib.
20. Ignorantia juris divini in illa dabitur raro, ib.
21. Cum injustitia ad Deum omnibus modis est idem, n. 3.
22. Injustitiam proximi non habet per se, c. 4, n. 5.
23. Nisi quando spirituale aestimatur ut sic, n. 7.
24. Est vel contra jus divinum, vel ecclesiasticum, c. 2, n. 1.
25. Contra divinum naturale probatur de facto dari, n. 6.
26. Hoc jus fundamentaliter est positivum, formaliter naturale, n. 14.
27. Contra ecclesiasticum etiam vere, ac proprie de facto datur, c. 7, n. 1 et 2.
28. Quod contra illud sit in radice, sed quod immediate, n. 5.
29. Idque tripliciter, n. 6.
30. Est peccatum mortale ex vi suæ speciei et materie, n. 13.
31. Ejusdem speciei cum simonia contra jus naturæ, ibid.
32. Simoniæ qui potest aliquid esse incapax, c. 5, n. 2.

SIMONIA IN LEGE NOVA.

1. Nulla contra jus divinum positivum tantum, tr. 3, l. 4, c. 2, n. 12.
2. Quæ esset simul contra naturale, fuit a Christo Domino explicatum, l. 1, c. 4, n. 12.
3. *Gratis accepistis*, præceptum continet positivum, n. 13.
4. Illud est etiam naturale, n. 15.
5. Simonia contra jus Ecclesiæ hujus legis est tantum propria, l. 4, c. 7, n. 12.
6. Simon, legis novæ hæresiarcha primus, simoniam invenit, c. 9, n. 3; c. 1, n. 2 et seq.

SIMONIA IN LEGE VETERI.

1. Contra jus divinum naturale de facto fuit, tr. 3, l. 4, c. 5, n. 4.
2. Balaam et Saule, et ejus puero, n. 9 et 12.
3. Jeroboam et uxore ejus, n. 10.
4. Naaman, Daniele et Judæ vendente Christum, c. 5, n. 7 et 13; c. 9, n. 2.
5. Filiis Heli et Giezi, c. 5, n. 5 et 14.
6. Jasone et Menelao, n. 11.

SIMONIA IN LEGE NATURE.

1. Qui possibilis, tr. 3, l. 4, c. 6, n. 3.
2. Illa si tunc in Ephron esset, esset etiam in Abraham, n. 4.
3. Nulla tamen fuit ratio præsumendi illam, ib.

4. Nec in Esau, tam de jure quam de facto, n. 11.
5. Nec in Joseph, n. 16.

SIMONIE MATERIA ABSOLUTE.

1. Debet esse pure creata, tr. 3, l. 4, c. 9, n. 4.
2. Circa quam possit negotiari exterius, n. 7.
3. Duplex, vel spiritualis, vel spirituali annexa, n. 1.
4. Per accidens est, quod ex eo præsentatur, ad litigandum obligetur, ib.
5. Quæ officia temporalia ecclesiæ sint materia simoniæ, vide OFFICIA TEMPORALIA, a n. 1.
6. Lex Ecclesiæ potest facere pactum simoniacum, liceat alioquin non esset, tr. 3, l. 4, c. 7, n. 5.
7. Vendere bona Ecclesiæ injuste non est simonia, etiam sacra bona, si non ut sacra vendantur, c. 29, n. 18.
8. Non omnis electio digni, prætermissa digniori, est materia simoniæ, c. 37, n. 7.
9. A quo dicitur quod significat, c. 1, n. 11.
10. In tria membra dividitur, c. 9, n. 1.
11. Fere semper hæc membra conjunguntur in idem, c. 9, n. 1.
12. Spiritualis annexa quæ, et quotuplex, c. 1, n. 12.

SIMONIE MATERIA SPIRITUALE NON EST.

1. Absolutio, vide SIMONIAM, n. 37 et 38.
2. Domini ab ecclesiastico, prout est dominus temporalis, tr. 3, l. 4, c. 21, n. 17.
3. Virtutis quoad servitium corporale, c. 15, n. 10.
4. Agnus Dei quoad industriam, c. 14, n. 16.
5. Artefacta sacra, quoad artificium, ib.
6. Auditoratus Rotæ de jure naturæ quod temporale, c. 20, n. 6.
7. Chrisma quoad expensas de jure naturæ, c. 14, n. 23.
8. Clericatus Cameræ, vide SIMONIAM, n. 81.
9. Confraternitas quoad elemosynam, c. 15, n. 7.
10. Ad Romanam Curiam, c. 20, n. 12.
11. Apud inferiores titulo stipendii pro officialibus, si sit consuetudo, n. 15.
12. Titulo commutationis pro elemosyna, ib.
13. Dos, ut matrimonium, commutatio est temporalis, c. 11, n. 10.
14. Eucharistiæ redemptio ab infideli, c. 10, n. 3.
15. Exactio pretii a discipulis per magistrum ab Ecclesia conductum, c. 8, n. 17.
16. Fundus emptus ad Ecclesiam, seu sepulchrum, c. 14, n. 17.
17. Funeralia quoad stipendium in non obligato ad illa, c. 15, n. 6.
18. Gratia unionis, c. 8, n. 3, 4 et 5.
19. Labor spirituum ab extrinseco non necessarius, c. 20, n. 18.
20. Lectio aut lectionis vacatio quocumque die licet, c. 8, n. 18.
21. Licentia quoad scientiam aliquam docendam aut addiscendam, c. 20, n. 18.
22. Materiale, cui est annexum spirituale de jure naturæ, c. 14, n. 11.
23. Ad spiritualia quoad subsidium, c. 21, n. 17.
24. Quoad laborem ab extrinseco non necessarium, ibid.
25. Actus spiritualis debiti ex officio, c. 22, n. 13.
26. Non provenientis a jurisdictione spirituali, n. 11.
27. Præter illius tantum circumstantiæ, cum ab spirituali provenit, n. 8.
28. Denuntiandi publicum peccatorem, n. 14.

29. Oratio privata quoad eleemosynam, seu stipendium, tr. 3, l. 4, c. 27, n. 6.
 30. Ornamenta reliquiarum Sanctorum, c. 15, n. 9.
 31. Primogenitura sacerdotis annexa in lege naturæ, c. 6, n. 5.
 32. Processiones quoad stipendium, c. 15, n. 8.
 33. Religionis ingressus quoad temporalem sustentationem, etiam de jure Ecclesiæ, c. 17, n. 7.
 34. Quoad remotam materiam, c. 14, n. 24.
 35. Redimendam vexationem vel tollendam prohibens, c. 12, n. 13.
 36. Extremam parvuli vel adulti necessitatem, ib.
 37. Nolentem injuste absolvere, etiam extra necessitatem, c. 19, n. 8.
 38. Securius tamen in gravi tantum necessitate, ib.
 39. Petitum et non datum, juxta intentionem petentis, c. 12, n. 15.
 40. Sub juramento æquivoce promissum, in re denegatum, n. 16.
 41. Inflectens odium ministrare nolentis, n. 17.
 42. In quibus sacramentis hoc procedat? ib., n. 18 et 19.
 43. Quoad licentiam ad eam docendam, c. 18, n. 14.
 44. Doctrinam ejus etiam in beneficiato ad id obligato, n. 9.
 45. Magisterium in quacumque persona, n. 16.
 46. Consilium in foro externo, n. 18.
 47. Consilium doctrinale in interno, n. 19.
 48. Catechismus ad memoriam tantum, n. 24.
 49. Quoad removens prohibens, c. 16, n. 2.
 50. Quoad donum per modum eleemosynæ aut amicitiae, n. 3.
 51. Spem donantis, ut actus fiat, n. 4.
 52. Recipientis, ut munus detur, ib.
 53. Quoad pretium de præsentis vel futuro, n. 13.
 54. Quoad promissionem libertatis servandæ, n. 15.
 55. Vel vitæ mortis reo, n. 16.
 56. Quoad sponsonem matrimonii cum infideli, ib.
- SPIRITUALE MATERIA SIMONIE SUNT.
1. Prædicta omnia boni spiritualis intuitu, tr. 3, l. 4, c. 22, n. 18.
 2. Absolutio, vide SIMONIA, n. 30.
 3. Actio factiva gratiæ, c. 9, n. 11.
 4. Potestatis ordinis ex jure naturæ, c. 13, n. 1.
 5. Communicandi jurisdictionem spiritualem, c. 20, n. 4.
 6. Jurisdictionis voluntariæ et involuntariæ quoad spirituale et temporale, n. 15.
 7. Virtutis, ut est alteri meritorius, c. 15, n. 10.
 8. Diaconi et subdiaconi a quocumque factus, c. 13, n. 6.
 9. Quatuor minorum ordinum, n. 7.
 10. Actus domini temporale ab spirituali, c. 15, n. 10.
 11. Licentia studendi seu docendi, a grammatica ad Theologiam, c. 8, n. 19.
 12. Causæ mere civiles inter clericos, ib.
 13. Legitimitas habilitans ad temporalia, ib.
 14. Agnus Dei quoad consecrationem et materiam, cære, c. 16, n. 6.
 15. Approbatio examinantis ad ecclesiasticas dignitates, c. 22, n. 17.
 16. Assistentia parochi in matrimonio suorum, c. 19, n. 11.
 17. Rotæ quoad spirituale de jure naturæ, c. 20, n. 6.
 18. Quoad temporale de jure Ecclesiæ, ib.
 19. Capellania, vide SIMONIA, c.
20. Quoad expensas de jure Ecclesiæ, c. 14, n. 23.
 21. Quoad oleum in unctione consumptum de jure divino, ib.
 22. Clericatus Camerae, vide SIMONIA.
 23. Confraternitas quoad pretium, c. 15, n. 7.
 24. Quoad benedictionem de jure naturæ, c. 14, n. 18.
 25. Quoad terram de jure ecclesiæ respectu Domini, c. 7, n. 10.
 26. Respectu clericorum de jure naturæ, ib.
 27. Auditionem ejus, n. 12.
 28. Electionem confessarii in habente facultatem, c. 19, n. 5.
 29. Procuracionem electionis in confessore, ib.
 30. Absolutionem cuicumque et quocumque modo, n. 2.
 31. Negationem illius propter pretium ab aliquo acceptum, n. 3.
 32. Delegationem a proprio paroco ad non proprium, n. 5.
 33. Pœnitentiæ levis impositionem, n. 4.
 34. Indulgentiarum concessionem, n. 6.
 35. Jubilæi favorum pœnitenti communicationem, ibid.
 36. Dispensationes (extra Papam) in bonum præcipue dispensantis, c. 20, n. 14.
 37. Epistolæ cantatio in choro per laicum, c. 13, n. 6.
 38. Fides eo modo quo vendibilis, c. 18, n. 1.
 39. Spirituales actiones, c. 15, n. 7.
 40. Pretium non in obligato ad ea, n. 5.
 41. Stipendium jure naturæ et ecclesiæ in obligato, ibid.
 42. Sanctificans, etiam ut nostro arbitrio subjacet, c. 20, n. 9.
 43. Gratis data ad fidem propagandam, etc., c. 16, n. 1.
 44. Sanctam Scripturam bene intelligendam, ib.
 45. In fide vel moribus non errandum, ib.
 46. Intellectualia pec accidens infusa ad salutem animarum, c. 22, n. 2.
 47. Quod sit potius sacra, quam profana, c. 14, n. 16.
 48. Quod Virginis sit potius quam Francisci, ib.
 49. Jurisdictio, vide SIMONIAM, a n. 137 ad 146.
 50. Jus eligendi ad dignitates ecclesiasticas conferendi, etc, tr. 3, l. 4, c. 15, n. 1.
 51. Intrinsecus sacro operi de jure naturæ, c. 21, n. 7.
 52. Ab extrinseco moraliter necessarius, 14.
 53. Licentiæ vel quasi dispensationes parochi cum subditis, c. 16, n. 11.
 54. Locus honoratior sepulturæ, c. 14, n. 22.
 55. Materiale spirituali annexum, et concomitans, c. 8, n. 4.
 56. Matrimonium ut sacramentum est, c. 10, n. 8.
 57. Missæ administratio per quemlibet, c. 13, n. 7.
 58. Negatio justæ licentiæ eligendi confessorem, n. 16.
 59. Negotiatio profana etiam quoad materiale spiritualium, n. 25.
 60. Locare vasa sacra, verbi gratia, pro faciendo sacro, id.
 61. Permittere facere sacrum in sua parochia, ib.
 62. Negatio injusta eligendi confessorem, c. 12, n. 20.
 63. Obligatio ad spiritualia quoad pretium, n. 17.
 64. Officia divina, c. 15, n. 3.
 65. A potestate spirituali proveniens, c. 41, n. 9 et 10.
 66. Non proveniens sub respectu spirituali sumpta, c. 39, n. 8.

67. In paroco non denunciante publicum peccatorem, n. 5.
 68. Aliæ possunt esse de jure Ecclesiæ, c. 50, n. 11.
 69. Oratio privata prout causa gratiæ, vel temporalitatis etiam, c. 15, n. 9.
 70. Persona ad prælationem ecclesiasticam, n. 6.
 71. Prima tonsura, c. 13, n. 8.
 72. Religiosus status quoad pretium de jure naturæ, c. 17, n. 5.
 73. Reliquiæ Sanctorum, c. 16, n. 14.
 74. Sacramentalia transeuntia et permanentia, c. 14, n. 2.
 75. Quoad actionem factivam ipsius, c. 9, n. 11.
 76. Materiam proximam, c. 10, n. 3.
 77. Pretium datum pro illo ut sic, c. 12, n. 15.
 78. Ex contemptu religionis quamvis non datur juxta intentionem petentis, ib.
 79. Ex odio sub juramento, et æquivoce non negatum, n. 16.
 80. Quoad concionem publicam et privatam, c. 18, n. 23.
 81. Doctrinam Christianam catechizando vel concionando, n. 24.
 82. Supellex sacra solum quod melior, mundior, pretiosior, etc., c. 8, n. 29.
 83. Vicaria, capellania et similia, c. 20, n. 5.
 84. Obligans quoad pretium de præsentis, vel futuro, c. 24, n. 13.
 85. Promissionem libertatis servo, vel vitæ mortis reo, c. 16, n. 17.
 86. Sponsonem matrimonii cum infideli, n. 16.
 87. A prædictis de potentia ordinaria malitia inseparabilis, c. 3, n. 15.
 88. Hæc malitia proportionata est, et naturalis ipsi simoniæ, ib.
 89. De potentia tamen absoluta potest auferri, n. 12.
 90. Quamvis non sit æqualis decentia, n. 16.
- SIMONIA CONVENTIONALIS.
1. Quæ sit, tr. 3, l. 4, c. 41, n. 4.
 2. Quando traditur solum pretium, et non res, fit simonia conventionalis, n. 6.
 3. Simonia non est deducere in pactum stipendium sustentationis pro spirituali functione ex officio non debita, c. 46, n. 1.
 4. Exigens aliud stipendium pro ministerio spirituali debito peccat contra justitiam, n. 9. Et præsumitur simoniacus, ib.
 5. Stipendium ministrorum Ecclesiæ non est pretium, n. 10.
 6. An sit simonia stipendium exigere pro functione spirituali debita ex officio, c. 47, n. 1.
 7. An cathedraticum Episcopi persolvendum, et procuraciones, n. 3.
 8. Temporale stipendium pro ministerio spirituali petere, cum exactio jure prohibetur, est grave peccatum, n. 5.
 9. An consuetudo queat honestare exactionem temporalium pro spiritualibus, c. 48, n. 1.
- SIMONIA CONFIDENTIALIS.
1. Quando committatur, tr. 3, l. 4, c. 43, n. 2.
 2. Qualis sit ejus regressus, et qualis ingressus, ib.
 3. Prohibentur collationes beneficiorum sub confidentia, recipiendi certo tempore, n. 3.
 4. Materia simoniæ confidentialis sunt omnia beneficia ecclesiastica, n. 4.
 5. Pensiones non sunt materia illius, ib.
6. Hæc simonia spectat ad jus positivum, ib.
 7. Si confidentia extendatur ad commutationem spiritualis pro temporalis, erit contra jus divinum, ibid.
 8. Quale sit pretium interveniens in simonia confidentiali, n. 5.
 9. Per Bullas Pii V et Pii IV fuerunt prohibitiæ confidentiæ simoniæ, sed non omnes, ib.
 10. Ad simoniam confidentialem, satis est quod tibi vel alteri jus reserves recuperandi beneficii, n. 6.
 11. Hæc confidentia committitur in renuntiationibus beneficii, quæ sunt cum pacto tacito vel expresso, n. 9.
 12. Pro simonia confidentiali, quæ pœnæ incurran- tur, n. 13.
 13. Pœna privationis beneficii legitime prius obtenti non ita incurritur ipso facto, ut teneatur qui se spoliare, ib.
 14. Ad pœnas incurrendas non opus est ut utrinque incurritur simonia, n. 14.
 15. Cur gravioribus pœnis afficiatur hæc simonia, cum non sit gravissima, ib.
 16. Medialiores in ea, quo pacto excommunicentur ipso facto, n. 15.
 15. Ad hoc debet confidentia utrinque compleri, ib.
- SIMONIA FICTA.
1. Quæ sit, tr. 3, l. 4, c. 42, n. 1.
 2. Opinio asserens non esse simoniam, n. 2.
 3. Opinio dicens comprehendere sub simonia conventionali, n. 3.
 4. Quando fictio datur ex parte dantis rem spiritua- lem, non fit simonia exterior, n. 4.
 5. Tunc datur mendacium scandalosum et sacrile- gum, ib.
 5. Ex parte promittentis temporale animo implendi datur simonia mentalis, ib.
 7. Quando fictio ex utraque parte datur, vera simonia non fit, ib.
 8. Quando fictio est solum ex parte promittentis pecuniam, non datur simonia, neque incurrun- tur pœnæ, n. 5.
 9. Qui promittit centum aureos pro beneficio, intentione dandi illos ex aurichalco, simoniam com- mittit, n. 6.
- SIMONIA MENTALIS.
1. Potest sumi pro desiderio peccandi, etiamsi non detur simonia externa, tr. 3, l. 4, c. 41, n. 3.
 2. Simonia mentalis, quæ sit proprie, ib.
 3. Aliquando ex una, aliquando ex utraque parte datur, ib.
 4. Quale propositum requiratur ad simoniam men- talem, c. 44, n. 1.
 5. Quale debeat esse objectum hujus propositi, ib.
 6. Ad eum non sufficit ita intendi temporale, ut sine eo non fieret spirituale, c. 15, n. 2.
 7. An sufficiat quod temporale præcipue intendatur, ibid.
 8. Discrimen inter finem et pretium simoniæ, n. 4.
 9. Simonia externa mentalis per quid constituatur, c. 44, n. 8.
 10. Quomodo sine exteriori pacto expresso, vel ta- cito detur intentio dandi sub habitudine pretii in simonia mentali, ib.
 11. Ad simoniam mentalem quæ intentio sufficiat, ib.
 12. Simonia mentalis quomodo fiat externa, n. 9.

13. Concionarum propter laudem non est simonia mentalis, n. 12.
14. Distinctio inter causam impulsivam et finalem nihil refert in simonia mentali, n. 13.
15. Exponitur D. Thomas explicans mentalem simoniam per intentionem rei temporalis, ut finis principalis, n. 14.
16. Simonia mentalis non solum datur in simonia prohibita ex natura rei, sed etiam in prohibita ab Ecclesia, n. 16.
17. Quomodo lex Ecclesiae possit internum actum reddere malum, n. 17.
18. Habere propositum emendi rem spirituales, est simonia pure mentalis, ib.
19. Si ex intentione imperetur actus externus sine pacto, datur simonia externa mentalis, ib.
20. An sit simonia mentalis intentio remunerandi spirituali dono antidoralem obligationem ortam ex temporali, c. 45, n. 1.
21. Obsequium intuitu remunerationis per spirituale donum ex pura gratitudine non est simonia, n. 4.
22. Simonia non est dare spirituale beneficium animo explendi obligationem, nec postulare remissionem, n. 13.

SIMONIA REALIS.

1. Addit ultra conventionalem rei traditionem, tr. 3, l. 4, c. 41, n. 5.
2. Quando datur traditio pretii et rei spiritualis, tunc fit simonia maxime realis, ib.
3. An possit committi vera simonia, saltem prohibita, per gratuitam largitionem, c. 49, n. 1.
4. Seclusa Ecclesiae prohibitione, nequit dari simonia realis sine conventionali, n. 2.
5. Gratuita largitio in ministerio spirituali canonica lege potest prohiberi, ita ut vera simonia, n. 5.
6. Ad veram simoniam non requiritur vera venditio rei spiritualis, sed potest sufficere praesumpta cum prohibitione, n. 6.
7. Redemptio vexationis quando excuset a simonia, c. 50, n. 1.
8. Quando sit simoniacus qui pecuniam recipit, ut a vexando cesset, n. 14.
9. Jure nondum acquisito in beneficio, simonia est pecunia redimere vexationem, ab eo qui daturus est spirituale, n. 18, 27 et 29.
10. Non tamen ab eo cui non potest conferri spirituale, n. 23.
11. Si eo tendant ut subornans non tantum cesset, sed in contrarium officium inducatur, simonia fit, n. 26.
12. Simonia non est per se et coram Deo, redimere vexationem ab eo qui impedit, non ut elector, sed ut privata persona, n. 28.
13. Jure acquisito, per collationem licet vexationem facti circa possessionem acquirendam redimere, n. 31.
14. In Pontificis electione simonia non est redimere vexationem, quae fit ut indignus, vel evidenter minus dignus eligatur, n. 5.
15. Pecuniam dare ut eligatur dignus, saltem in communi, non est illicitum, ib.
16. In actibus non beneficialibus non semper est prohibita vexationis redemptio, n. 43.
17. An transactio ad terminandam litem habeat locum in spiritualibus absque simonia, vide TRANSACTIO, a n. 1.
18. In compositione super beneficia quando reperitur simonia, vide COMPOSITIO, a n. 2.

SIMONIA PRETIUM.

1. Ad rationem pretii quid requiratur, tr. 3, l. 4, c. 30, n. 1.
2. Ut detur simonia stando in jure divino, pretium debet esse temporale, n. 4.
3. Commutare spirituale pro spirituali, non est simonia in jure divino, n. 5.
4. Quod dominium habeamus in rebus spiritualibus, n. 6.
5. Non est simonia dare modo spirituale cum obligatione, ut aliud spirituale detur postea, n. 7.
6. Calicem pro beneficio commutare est simonia, n. 8.
7. Rosarium benedictum pretiosum pro benedicto viliori ob majores indulgentias commutare, est simonia, ib.
8. Calicem pro calice commutare licet, et pecunia recompensare alicujus excessum in materia, ib.
9. Sacrum pro sacro licet commutare, quando temporale est annexum antecedenter, ib.
10. Quando commutatur spirituale pro spirituali in quo est temporale, cur debeat esse temporale, vel in utroque antecedenter, vel in utroque consequenter annexum, ib.
11. Petere a Deo aliquid offerendo aliqua dona, non est simonia, n. 9.
12. Commutare spiritualia inter se non est specialiter prohibitum extra materiam beneficiorum, c. 31, n. 20.
13. Pretium simoniae dividitur in munus a manu, a lingua et obsequio, c. 37, n. 1.
14. Obsequium et preces, quando pecuniae aequivalent, pretii rationem habent, n. 2.
15. Qui dat beneficium propter consanguinitatem, non dat propter pretium, nec simoniace, n. 6.
16. Idem dicendum de motivo amicitiae, vel favoris, ibid.
17. Per prohibitionem Ecclesiae non fieri potest ut sit simonia dare beneficium consanguineo, licet aliter fiat illicitum, n. 7.
18. Dare beneficium consanguineo alioquin digno non est simonia, nec injustitia, n. 8.
19. Etiam si illum proferat aliis ea causa, ib.
20. Dare quid spirituale propter timorem mali non est simonia contra jus divinum, n. 10.
21. Neque contra jus positivum, n. 13.
22. Dare beneficium ad acquirendam vel conservandam amicitiam, non est simonia, n. 11.
23. Neque ex motivo sedandae irae, ib.
24. Dare rem spirituales inimico ne noceat, non est simonia, ib.
25. Licet intentio verbis exprimat, ib.
26. Simonia est dare beneficium, ut alius se obliget ad non nocendum in futurum, n. 16.
27. An sit simonia dare beneficium ad petitionem principis ne offendatur, n. 17.
28. Simonia non est dare beneficium debitori, ut tibi solvat debitum, n. 18.
29. Si daretur novum pactum et obligatio solvendi, esset simonia contra jus divinum et humanum, ib.
30. Iniquum est dare beneficium filio iudicis, ut mitiget poenam rei plusquam potest, n. 19.
31. Simonia est, si interveniat pactum sub tali conditione, ib.
32. An sufficiat sola intentio, ib.
33. Pretium promissum in generali sufficit ad simoniam, et quomodo per hoc non constituatur aliud membrum, n. 20.

SIMONIA PRETIUM DICTUM MUNUS A MANU.

1. Pecunia est praecipuum inter munera a manu, tr. 3, l. 4, c. 38, n. 1.
2. In quacumque minima quantitate, sat est ad rationem pretii simoniae, n. 2.
3. Et ad grave peccatum simoniae, licet ignorantia excusari possit, ib.
4. Inter munera a manu comprehenditur quavis res temporalis pretio aestimabilis, n. 3.
5. Simonia est, seu res spiritualis dicitur pretium temporalis, sive e contra, ib.
6. Qui pro re spirituali debitum remittit, simoniacus est, n. 4.
7. Item promittens remissionem futuri debiti, ib.
8. Constituire titulum alicui ex suis bonis ad ordines, sub promissione quod nihil petet, simonia est, n. 5.
9. Item si quis petet eligi in canonicum, promittens se remissurum partem reddituum, ib.
10. Ad munus a manu pertinet mutatio pecuniae, n. 7.
11. Non est simoniacus, qui Episcopo indigenti mutuum dat, ut benevolam habeat ad beneficium, ib.
12. Nec qui petit mutuum ab eo cum quo beneficium permutat, ad expediendas Bullas, ib.
13. Si pactum praecedat ad hoc, simonia dabitur, ib.
14. Major injuria fit rei spirituali, cum datur pro vili quam pro magno pretio, ib.
15. Multae conventiones licent in usura, quae non licent in simonia, n. 8.
16. Non licet petere dilationem debiti pro re spirituali, n. 9.
17. Simonia est dare spirituale pro anticipata solutione debiti, ib.
18. An sit simonia dare spirituale pro solutione debiti in tempore debito ex justitia, ib.
19. Ad munus a manu spectat pensio, quam sibi vel consanguineo conservat dans beneficium, n. 10.
20. Potest Episcopus reservare fructus beneficii vacantis antequam illud det, non vero pacisci cum accipiente de pensione, ib.
21. Promissio pensionis admittenda pro favore, et admonitione ad beneficium, est munus a manu, ib.
22. Procurare beneficium digno sive indigno per munus a manu, est simonia, c. 40, n. 8.

SIMONIACIUM PRETIUM QUALE DONUM TEMPORALE SIT.

1. Quibus modis possit dari temporale donum danti spirituale sine simonia, tr. 3, l. 4, c. 36, n. 1.
2. Si gratis detur, sive ante, sive post datam rem spirituales accipiatur, non fit simonia, n. 2.
3. Dona antecedenter oblata cavenda propter praesumptionem, ib.
4. Donum aliquando datur, non in commutationem, sed in sustentationem et stipendium debitum, n. 3.
5. Potest aliquid dari per modum pretii pro re comitante donum spirituale, et non esse pretium spiritualis rei, ib.
6. Quomodo donum constituatur in ratione pretii, n. 4.
7. In foro exteriori malitia simoniae pendet ex intentione operantis, n. 6.
8. Intentio vel potest esse formalis, vel virtualis, ibi
9. Non sat est ad simoniam, missam applicare pro dante stipendium, quam non applicaret, si non daretur, n. 7.
10. Simonia est petere stipendium pro missa alioquin debita, ib.
11. In foro externo satis est ad simoniam, quod datio et acceptio sit prohibita intuitu religionis, n. 8.
12. Licet desit intentio, in ecclesiastico foro praesumitur simonia, ib.
13. Si donatio non sit contra legem positivam, non sat est pactum, ut actio sit simoniaca, ib.
14. Si sit causa in tali pacto, quae illud honestet, non est praesumendum simoniacum, n. 9.
15. Quando factum est capax bonae et malae intentionis, quomodo sit cognoscendum an sit simoniacum, n. 10.
16. Si detur titulus aliquis probabilis inducens obligationem, non praesumendum dari dolum propter rem spirituales, ib.
17. Quae conjecturae adhibendae, quando donum datur ut gratuita donatio, ib.
18. Si detur pactio de qua constet, non potest praesumi gratuita donatio, ib.
19. Item si detur taxatio vel exactio, ib.
20. Quando haec circumstantiae desunt, utendum instructione cap. Et si, n. 12.
21. Doli quantitas spectanda, et haec sumenda per ordinem ad personam, ib.
22. Temporis circumstantia expendenda cum aliis, n. 14.

SIMONIA PRETIUM DICTUM MUNUS AB OBSEQUIO.

1. Discrimen inter obsequium spirituale et temporale, tr. 3, l. 4, c. 39, n. 1.
2. Obsequium temporale est sufficiens pretium simoniae, n. 2.
3. Non ita spirituale, n. 3.
4. Multae commutationes rerum spiritualium inter se prohibentur jure ecclesiastico, ib.
5. Dare beneficium in solutionem praeteriti obsequii, ut pretium ex justitia, simonia est, n. 5.
6. Non est simonia moveri ex obsequio praeterito ad dandum beneficium gratis, ib.
7. Dans beneficium vicario, ne solvat salarium debitum ex ministerio spirituali, simoniacus est, ib.
8. Ut sine simonia conferatur beneficium obsequenti famulo, debet accipere temporale premium pro obsequio, n. 6.
9. Non est opus distinguere de obsequio ad simoniacam rationem, ib.
10. Deciditur an detur simonia discurrendo per duo genera obsequentium praelatis, n. 7.

11. Si beneficium detur cum onere obsequii temporalis non annexi beneficio, simonia est, n. 8.
12. Dare beneficium cum onere ut sibi doceatur scientia, est simonia, ib.
13. Dare beneficium, cum vacat, illi annectendo aliquid obsequium Ecclesiae, licitum est, n. 9.
14. Tale onus non est pretium, sed est opus propter quod datur stipendium cum spirituali ministerio, ib.
15. Haec annexio obsequii temporalis solum habet locum, ubi rei spiritualis habet annexum temporale, n. 10.
16. Imponere pensionem pecuniariam super jus spirituale nullos habens redditus, est simonia, ib.
17. Episcopus non potest facere annexionem obsequii temporalis in suam commoditatem, ib. Pontifex potest, ib.
18. An obsequium spirituale jam exhibitum possit habere rationem pretii simoniae, n. 11.
19. Obligari ad obsequium spirituale pro beneficio spirituali est simoniae contra jus ecclesiasticum, non contra naturale, n. 12.
20. Dare beneficium cum obligatione dicendi missas, ad quas beneficium non obligat, est simoniae, n. 13.
21. Si electores conveniant ut nunc unus amicum, postea alterius eligant, simoniam committunt, ib.
22. Si obsequium spirituale sit annexum beneficio spirituali, non est simonia conferre beneficium sub tali onere, n. 16.
23. Ad Episcopos et praelatos habentes jurisdictionem Episcopi, spectat addere beneficiis nova onera spiritualia, n. 17.
24. Res temporalis potest Ecclesiae relinqui sub conditione praestandi aliquid spirituale ex justitia, n. 18.

SIMONIAE PRETIUM DICTUM MUNUS A LINGUA.

1. Munus a lingua temporale est, et mere humanum, tr. 3, l. 4, c. 40, n. 1.
2. Comprehendit preces, supplicationes, laudes humanas, et similia, ib.
3. Dare beneficium ob pretium in sua natura manentes non est simonia; secus si transeant in ratione pretii, n. 2.
4. Postulare a praelato ut conferat beneficium alicui sine aliqua promissione, non est simonia, n. 3.
5. Et aliis et sibi potest quis petere beneficium sine simonia, n. 5.
6. Indignus peccat sibi petendo beneficium, ib.
7. Petere beneficium pro indigno, sacrilegium est et simonia, n. 8.
8. Cur D. Thomas dicat esse simoniam dare beneficium indigne pro precibus, ib.
9. Non est simonia petere a potente, ut mihi a Papa impetret beneficium, n. 9.
10. Secus si pecunia eum conducam ut preces fundat ad beneficium mihi consequendum, ib.
11. Qui per collationem beneficiorum intendit obligare alium ad preces fundendas, recipit munus a lingua, n. 12.
12. Si sub pacto implicito precum recipiatur beneficium, committitur simonia, ib.
13. Si Episcopus cum petente beneficium ita paciscatur, Fac ut Paulus petat et ego dabo, simonia sit, n. 13.
14. Quomodo hoc applicandum ad laudes et caetera verborum genera, n. 14.
15. Qui dat beneficium nobili, tacite paciscens ut se

profiteatur suum consanguineum, simoniam committit, ib.

16. Quomodo munus a lingua distinguatur in absentia, n. 15.

SIMONIAE PRETIUM AN RESTITUENDUM.

1. Pretium accipiens pro re spirituali ante ejus traditionem illud tenetur restituere, tr. 3, l. 4, c. 59, n. 1.
2. An vendens simoniae ex jure naturali teneatur pretium restituere, n. 4.
3. Simonia injustitiae malitiam potest habere adjunctam, n. 10.
4. Simoniacus injuste pretium accipiens ex naturali jure tenetur restituere, n. 11.
5. Quando simoniacus sit injustus, ib.
6. Vendens beneficia vel officia Ecclesiae quorum est dispensator, tenetur ex naturali jure pretium restituere, n. 13.
7. Electores ad beneficia si tenentur ex officio, et pro eligendo digno vel digniori pecuniam accipiunt, sunt injusti, et tenentur restituere, n. 14.
8. Vendens functiones spirituales, ut tales, pretium acceptum tenetur restituere ex vi naturalis legis, n. 15.
9. Non vero si tantum vendat actionem materialiter spectatam pro pretio, ib.
10. Deus potest homini concedere ut vendat functiones spirituales, vel gratias datas, n. 18.
11. Vendentes spiritualia cur injuste agant, et ad restitutionem obligentur, n. 19.
12. Omnes ministri Ecclesiae tenentur gratis ministrare, sed non omnes eodem modo, n. 20.
13. Res sacrae permanentes habentes annexam temporalitatem antecedenter, si carius vendantur ratione spiritualitatis, excessus restituendus est jure naturae, n. 21.
14. An pretium pro reliquiis acceptum sit restituendum, ib.
15. Pretium datum ad redimendam vexationem est restituendum, n. 22.
16. Pretium simoniacum restituendum ex obligatione legis divinae, praecise ei qui dedit, est restituendum, non aliis, n. 23.
17. Recipiens pro pretio rem spirituales stando in jure naturae, illam non tenetur restituere, n. 28.
18. Quod sit discrimen inter dantem et accipientem simoniae, n. 31.
19. Aliquando continget ut pretium totum restituatur ementi, quin ille rem acceptam teneatur restituere, ib.
20. Cum in venditione simoniaca non violatur justitia commutativa ex natura rei, non datur obligatio restituendi, n. 35.
21. Vendens Ecclesiae officium aut beneficium cui est annexum temporale commodum, si illud habet ut proprium, non tenetur pretium restituere, n. 36.
22. Praelatus beneficium aut officium vendens ex lege naturali ad restitutionem obligatur, n. 36 et 8.
23. Summus Pontifex beneficium vendens ex natura rei pretium tenetur restituere, ib.
24. Monasterium simoniae alicui ad religionem recipiens, non tenetur ex natura rei pretium restituere, n. 40.
25. Vendens rem spirituales, ex qua temporale commodum provenit, stando in jure nihil tenetur restituere, n. 41.

26. Ex mentali simonia si fit sine injustitia, non tenetur obligatio restituendi, n. 45.
27. Secus quando includit injustitiam, nam tunc opere subsecuto obligat ad restitutionem, ib.
28. Simoniae pretium in religionis ingressu non est in conscientia restituendum ante sententiam, nisi religiosus ad aliam transeat, c. 60, n. 9.
29. Cum pecunia datur ingressuro religionem causa subsecuta, nulla est obligatio restituendi, ib.
30. Pretium receptum in aliis materiis simoniae non est restituendum ex vi juris ecclesiastici ante sententiam, c. 61, n. 1.

SIMONIAE DISPENSATIO.

1. In simonia lege tantum ecclesiastica prohibita, nullus praelatus infra Pontificem potest dispensare, tr. 3, l. 4, c. 61, n. 1.
  2. Summus Pontifex potest in rigore, moraliter tamen loquendo id nunquam faciet, n. 2.
  3. Dispensatio suspensionis ab ordine simoniae recepto Pontifici est reservata, n. 5.
  4. De suspensione quam incurrunt simoniae ordinantes, idem dicendum quod de ordinatis, n. 7.
  5. Suspendio capitulo vel conventui imposita, est Sedi Apostolicae reservata, ib.
  6. An poena religioso simoniae ingresso imposita, sit Papae reservata, ib.
  7. In duobus tantum casibus simoniae interdictum est positum ipso jure, et cui sit reservatum, n. 8.
  8. An dispensatio habeat locum in irritatione collationis vel obtentionis beneficii, n. 9.
  9. In poena inhabilitatis ad obtinendum beneficium, per simoniam obtentum, quando solus Papa, et quando alii praelati dispensare possint, n. 10.
  10. Ad alia beneficia qui, et quando possint dispensare, n. 11.
  11. In restitutione pretii simoniae accepti, et debiti naturali jure, non potest Papae dispensare per se loquendo, n. 12.
- Secus in restitutione poenali, ib.
12. An in praestanda dispensatione debeat certa forma servari, n. 13.
  13. Episcopus simoniaco conferens beneficium scienter, non dispensat, licet alias possit, ib.
  14. Pontifex conferendo beneficium simoniaco censetur cum illo dispensari, n. 14.
  15. Pontifex alicui vendens beneficium, et committens cum illo simoniam, eo ipso cum eo dispensat, quoad ea quae potest, n. 15.
  16. An per consuetudinem possit induci dispensatio in simonia, n. 16.

SIMONIAE POENA.

1. In jure antiquo nulla poena fuit ipso jure lata contra omnes simoniacos, tr. 3, l. 4, c. 55, n. 2. Quid de jure novo, n. 4.
2. Pro simonia solum in ordine, beneficio, et religionis ingressu incurritur ipso jure, n. 5.
3. Per quam simoniam haec poena incurritur ipso facto, n. 10.
4. Simonia conditionalis non punitur poenis juris in ipso facto latis, n. 12.
5. Posset tamen puniri, n. 13.
6. Si ad excusationem processit ex parte tantum ementis spiritualis, poenis ipso facto incurrendis non punitur simonia conventionalis, n. 16.
7. Post acceptionem rei spiritualis, quaecumque pre-

- tii solutio efficit simoniam realem ipso jure puniendam, n. 17.
8. An simonia commissa in permutandis beneficiis quae solum est contra jus Ecclesiae, subjiciatur poenis in simoniacos latis, n. 18.
9. Poenae generatim in simoniacos a jure latae, sive sint ferendae, sive latae sententiae comprehendunt ipso jure prohibitas, nisi contrarium ex lege colligatur, n. 19.
10. Lex puniens simoniam in beneficiis non extenditur ad puniendam venditionem in pensionibus, n. 22.
11. Lex puniens simoniam in officiis ecclesiasticis probabile est non comprehendere officia aeterni, advocati, etc., ib.
12. Lex potest punire simoniam contra jus humanum, et non contra jus divinum, n. 23.
13. Per simoniam in ordine, in beneficio, et religionis ingressu incurritur excommunicatio major Papae reservata, non jure antiquo, sed novo, c. 56, n. 2, 3 et 4.
14. Non incurrit excommunicationem qui absque simonia ordines suscepit, licet postea det aliquid pro titulo, n. 5.
15. Notarius, vel minister pro litteris dimissoriis aliquid suscipiens excommunicationem non incurrit. Episcopus qui pure ordinem dedit, licet postea aliquid accipiat, et peccet, non incurrit excommunicationem latam contra simoniam in ordine, ib.
16. Per simoniam in beneficiis incurritur excommunicatio ipso facto, n. 6.
17. An extendatur ad scientes et non revelantes, ib.
18. Utrum incurritur per simoniam parvam ex parte pretii, ib.
19. Monasterium aliquid exigens ab ingressuro simoniam committit, et excommunicationem majorem incurrit; non ita si sponte oblata accipiat, n. 7.
20. Ingrediens a monasterio aliquid exigens simoniacus est, non punitur tamen censura, ib.
21. Qualis suspensio in religionis ingressu incurritur, n. 8.
22. Suspendio recipientium ordines simoniae culpam requirit ex parte ordinati, n. 9.
23. Quid sit, n. 10 et 18.
24. An conferens ordines simoniae sit suspensus ipso jure, n. 11.
25. Ordinans simoniae interdicatur ab ecclesiae ingressu, n. 16.
26. Per simoniam in beneficio an suspensio incurritur, n. 19.
27. Irregularitas non incurritur per crimen simoniae, n. 20.
28. Ordinatus simoniae non fit irregularis ratione excommunicationis quam incurrit, ib.
29. Utrum infamia inter simoniae poenas sit numeranda, n. 21.
30. Depositio poena est simoniaco imponenda, non ipso jure lata, n. 22.
31. Non incurritur censurae per simoniam inchoatam per pretii solutionem, si spirituale non est collatum, ib.
32. Praesentans ad ordinationem simoniacam non est suspensus, nisi ordinatio subsequatur, ib.
33. Suspendio de rigore juris incurritur ipso facto in ordinatione, licet tantum praecesserit pecuniae promissio, n. 32.